QURAN (POLISH)

3 - A-LÃ½'Ã½mraan

1. Alif. Lam. Mim.

2. BÃ³g! Nie ma boga; jak tylko On - Zyjacy, Istniejacy!

3. On tobie zeslal Ksiege z prawda, stwierdzajac prawdziwosc tego, co juz bylo przed nia. On zeslal niegdys Tore i Ewangelie

4. jako droge prosta dla ludzi i On zeslal rozrÃ³znienie. Zaprawde, tych, ktÃ³rzy nie uwierzyli w znaki Boga - czeka kara straszna! BÃ³g jest potezny, wlada zemsta!

5. Zaprawde, nic nie jest ukryte przed Bogiem ani na ziemi, ani w niebie!

6. On jest tym, ktÃ³ry ksztaltuje was w lonach, tak jak chce. Nie ma boga, jak tylko On! On jest Potezny, Madry!

7. On jest Tym, ktÃ³ry zeslal tobie Ksiege. W niej sa znaki solidne* - one stanowia istote Ksiegi * i inne - dwuznaczne. Ci, co w sercach maja sklonnosc do zwatpienia, postepuja za tym, co w niej jest wieloznaczne, poszukujac niezgody i dazac do wyjasnienia tego, co niejasne; lecz nikt nie zna tego wyjasnienia, tylko BÃ³g! A ci, ktÃ³rzy sa utwierdzeni w wiedzy, mÃ³wia: "My wierzymy w niego; wszystko pochodzi od naszego Pana." Lecz przypominaja to sobie tylko ludzie obdarzeni rozumem.

8. Panie nasz! Nie pozwÃ³l zboczyc naszym sercom po tym, jak poprowadziles nas droga prosta! i obdarz nas Swoim milosierdziem! Zaprawde, Ty jestes Dawca!

9. Panie nasz! Zaprawde, Ty zbierasz ludzi na Ã³w Dzien, co do ktÃ³rego nie ma watpliwosci! Zaprawde, BÃ³g nie zmienia obietnicy!

10. Zaprawde, tym, ktÃ³rzy nie uwierzyli, nie pomoga nic wobec Boga ani ich majatki, ani ich dzieci! Oni beda paliwem dla ognia!

11. Tak jak bylo z ludzmi Faraona i tymi, ktÃ³rzy byli przed nimi. Oni za klamstwo uznali Nasze znaki; i pochwycil ich BÃ³g za ich grzechy. BÃ³g jest straszny w karaniu!

12. Powiedz tym, ktÃ³rzy nie uwierzyli: "Wy niebawem bedziecie zwyciezeni i zostaniecie zebrani ku Gehennie." A jakze to zle miejsce odpoczynku!

13. Mieliscie juz znak w dwÃ³ch oddzialach, ktÃ³re sie spotkaly: jeden oddzial walczyl na drodze Boga, a drugi pozostal niewierny. Ci ostatni widzieli na wlasne oczy, ze tamtych bylo dwukrotnie wiecej. Lecz BÃ³g wspiera Swoja pomoca tego, kogo chce. Zaprawde, w tym jest przyklad pouczajacy dla tych, ktÃ³rzy maja jasne spojrzenie!*

14. Upiekszane jest ludziom upodobanie do namietnosci: do kobiet i do synÃ³w, do nagromadzonych kintarÃ³w zlota i srebra,* do koni wyrÃ³zniajacych sie szlachetnoscia, do trzÃ³d i zasiewÃ³w. To jest uzywanie zycia na tym swiecie. Lecz u Boga jest najpiekniejsza przystan!

15. Powiedz: "Czyz ja mam wam obwiescic cos lepszego anizeli to?" Ci, ktÃ³rzy sie boja Boga, znajda u swego Pana Ogrody, gdzie w dole plyna strumyki; oni tam beda przebywac na wieki; - i zony czyste - i upodobanie od Boga. A BÃ³g patrzy na Swoje slugi

16. -na tych, ktÃ³rzy mÃ³wia: "Panie nasz! Zaprawde, my wierzymy! Przebacz nam wiec nasze grzechy i uchron nas od kary ognia!"

17. - na cierpliwych i szczerych, pokornych i rozdajacych, o swicie proszacych o przebaczenie.

18. Zaswiadcza BÃ³g, iz nie ma boga, jak tylko On,* - i aniolowie, i ludzie posiadajacy wiedze - utrzymujac ze slusznoscia: "Nie ma boga, jak tylko On, Potezny, Madry!"

19. Religia prawdziwa w oczach Boga jest islam! Ci, ktÃ³rym zostala dana Ksiega, przez zawisc porÃ³znili sie miedzy soba, dopiero wtedy, gdy przyszla do nich wiedza. A kto nie wierzy w znaki Boga... zaprawde, BÃ³g jest szybki w rozrachunku!

20. A jesli oni beda sie z toba spierac, to powiedz: "Poddalem calkowicie swoja twarz Bogu, a takze ci, ktÃ³rzy poszli za mna." I powiedz tym, ktÃ³rym zostala dana Ksiega, i ludziom prostym: * "Czy poddaliscie sie calkowicie?" Jesli oni poddali sie calkowicie, to poszli droga prosta; a jesli sie odwrÃ³cili... do ciebie nalezy tylko obwieszczenie poslannictwa. A BÃ³g widzi jasno Swoje slugi!

21. Zaprawde, tym, ktÃ³rzy nie wierza w znaki Boga i ktÃ³rzy zabijaja prorokÃ³w bez zadnego prawa, i ktÃ³rzy sposrÃ³d ludzi zabijaja tych, co nakazuja sprawiedliwosc - obwiesc kare bolesna!

22. To sa ci, ktÃ³rych uczynki sa daremne w zyciu na tym swiecie i w zyciu ostatecznym; oni nie beda mieli zadnych pomocnikÃ³w.

23. Czyz nie widziales tych, ktÃ³rym zostala dana czesc Ksiegi?* Oni zostali wezwani do Ksiegi Boga, aby ona rozstrzygnela miedzy nimi. Nastepnie czesc z nich sie odwrÃ³cila, i sprzeciwila.

24. Tak sie stalo, poniewaz oni powiedzieli: "Ogien dotknie nas tylko przez pewna liczbe dni." I zmyleni zostali w swojej religii tym, co sami sobie zmyslali,

25. A jak bedzie, kiedy zbierzemy ich w Dniu, co do ktÃ³rego nie ma watpliwosci, i kazdej duszy bedzie w pelni wyplacone to, co ona zarobila, i nikt nie dozna niesprawiedliwosci?

26. powiedz: "O Boze! Wladco krÃ³lestwa! Ty dajesz krÃ³lestwo, komu chcesz, i Ty odbierasz krÃ³lestwo, od kogo chcesz: Ty wynosisz, kogo chcesz, i Ty ponizasz, kogo chcesz. W Twoim reku jest dobro! Zaprawde; Ty jestes nad kazda rzecza wszechwladny!

27. Ty wprowadzasz noc w dzien i Ty wprowadzasz dzien w noc. Ty wyprowadzasz zyjace z martwego i Ty wyprowadzasz martwe z zyjacego. Ty dajesz zaopatrzenie, komu chcesz; bez rachunku!"

28. Niech wierzacy nie biora sobie za przyjaciÃ³l niewiernyeh, z pominieciem wiernych! A kto tak uczyni, ten nie ma nic wspÃ³lnego z Bogiem, chyba ze obawiacie sie z ich strony jakiegos niebezpieczenstwa. BÃ³g ostrzega was przed samym Soba i do Boga zmierza wedrowanie.

29. Powiedz: "Czy wy ukrywacie to, co jest w waszych piersiach, czy wy to ujawniacie - wie o tym BÃ³g. On zna to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. BÃ³g jest nad kazda rzecza wszechwladny!

30. Tego dnia, kiedy kazdej duszy zostanie przedstawione to, co uczynila dobrego, i to, co uczynila zlego, kazda z nich bedzie pragnac, aby miedzy nia a tym dniem znalazla sie ogromna przestrzen. Ostrzega was BÃ³g przed samym Soba. BÃ³g jest dobrotliwy dla Swoich slug!"

31. Powiedz: "Jesli kochacie Boga, to postepujcie za mna! Wtedy i BÃ³g bedzie was milowal i przebaczy wam wasze grzechy. BÃ³g jest przebaczajacy, litosciwy!"

32. Powiedz: "Sluchajcie Boga i Poslanca! A jesli sie odwrÃ³cicie... zaprawde, BÃ³g nie kocha niewiernych!"

33. BÃ³g wybral Adama i Noego, rodzine Abrahama i rodzine Imrana* - ponad swiaty!

34. jako potomstwo jednych od drugich. Zaprawde, BÃ³g jest slyszacy, wszechwiedzacy!

35. Oto powiedziala zona Imrana: "Panie mÃ³j ! Ja poswiecam Tobie to, co jest w moim lonie. Przyjmij to wiec ode mnie, wszak Ty jestes Slyszacy, Wszechwiedzacy!"*

36. A kiedy ona porodzila, powiedziala: "Panie mÃ³j ! Oto zlozylam ja - istote zenska." - A BÃ³g wie najlepiej, co ona zlozyla, przeciez rodzaj meski nie jest jak zenski. - "Nazwalam ja Maria. I oto oddaje ja, ja i jej potomstwo, Tobie pod opieke przed szatanem przekletym!"

37. I przyjal ja jej Pan przyjeciem pieknym, i uczynil, iz wyrosla wzrostem pieknym, i zaopiekowal sie nia Zachariasz. Za kazdym razem, jak wchodzil do niej Zachariasz, do przybytku swietego, znajdowal u niej zaopatrzenie. Powiedzial: "O Mario! Skad to przychodzi do ciebie?" Ona powiedziala: "To jest od Boga." Zaprawde, BÃ³g daje zaopatrzenie, komu chce - bez zadnego rachunku!

38. Wtedy Zachariasz pomodlil sie do swego Pana* i powiedzial: "Panie mÃ³j! Obdaruj mnie, od Siebie, wspanialym potomstwem.

Ty przeciez slyszysz modlitwe!"

39. I oglosili mu aniolowie kiedy on, stojac, modlil sie w sanktuarium:* "BÃ³g obwieszcza ci radosna wiesc o Janie. On potwierdzi slowo od Boga;* bedzie szlachetnym panem, czystym i prorokiem wsrÃ³d sprawiedliwych!"

40. Zachariasz powiedzial: "Panie mÃ³j ! Jak ja moge miec syna, kiedy juz osiagnalem podeszly wiek, a moja zona jest bezplodna?" BÃ³g powiedzial: "Tak bedzie! BÃ³g czyni, co chce!"

41. On powiedzial: "Panie mÃ³j ! Uczyn mi jakis znak!" Powiedzial: "Oto twÃ³j znak: nie bedziesz mÃ³wil z ludzmi przez trzy dni inaczej, jak tylko przez gesty. I wspominaj twego Pana wielekroc, i wyslawiaj go wieczorami i rankami!"

42. I oto powiedzieli aniolowie: "O Mario! Zaprawde, BÃ³g wybral ciebie i uczynil cie czysta, i wybral ciebie ponad kobietami swiatÃ³w.

43. O Mario! Poddaj sie pokornie twemu Panu, wybijaj poklony i sklaniaj sie wraz z tymi, ktÃ³rzy sie sklaniaja!"

44. To nalezy do opowiadan o tym, co skryte, ktÃ³re tobie objawiamy. Ty nie byles wsrÃ³d nich, kiedy oni rzucali swoje trzciny,* aby rozstrzygnac, ktÃ³ry z nich ma sie opiekowac Maria; i nie byles wsrÃ³d nich, kiedy sie sprzeczali.

45. Oto powiedzieli aniolowie: "O Mario! BÃ³g zwiastuje ci radosna wiesc o Slowie pochodzacym od Niego, ktÃ³rego imie Mesjasz, Jezus, syn Marii. On bedzie wspanialy na tym swiecie i w zyciu ostatecznym, i bedzie jednym z przyblizonych.

46. I bedzie przemawial do ludzi juz w kolysce, a takze jako maz dojrzaly; i bedzie wsrÃ³d sprawiedliwych."

47. Ona powiedziala: "O Panie mÃ³j ! Jakze bede miala syna, skoro nie dotknal mnie zaden mezczyzna?" Powiedzial: "Tak bedzie! BÃ³g stwarza to, co chce! Kiedy On decyduje o istnieniu jakiejs rzeczy, to tylko mÃ³wi: TBadz!t - i to sie staje."

48. On nauczy go Ksiegi i madrosci, Tory i Ewangelii

49. i uczyni go poslancem do synÃ³w Izraela: "Przyszedlem do was ze znakiem od waszego Pana. Ja utworze wam z gliny postac ptaka i tchne w niego, i on stanie sie ptakiem. Ja uzdrowie chorego i tredowatego i ozywie zmarlych - za zezwoleniem Boga. Ja wam opowiem, co jecie i co gromadzicie w waszych domach. Zaprawde, w tym jest znak dla was, jesli jestescie wierzacymi!

50. Ja przychodze potwierdzic prawdziwosc tego, co bylo przede mna w Torze, i aby uczynic dla was dozwolonym czesc tego, co wam bylo zakazane. Przyszedlem do was ze znakiem pochodzacym od waszego Pana. BÃ³jcie sie Boga i sluchajcie mnie!

51. Zaprawde, BÃ³g jest moim i waszym Panem! Przeto czcijcie Go! To jest droga prosta!"

52. A kiedy Jezus poczul w nich niewiare, powiedzial: "Kto jest moim pomocnikiem dla sprawy Boga?" Powiedzieli apostolowie: "My jestesmy pomocnikami Boga. My w Niego uwierzylismy. Daj swiadectwo, iz jestesmy ca&owicie poddani!

53. Panie nasz! Uwierzylismy w to, co zeslales, i poszlismy za Poslancem. Zapisz nas wiec miedzy tymi, ktÃ³rzy daja swiadectwo!"

54. Oni knuli podstep i BÃ³g knul podstep; a BÃ³g jest najlepszy sposrÃ³d knujacych podstepy.

55. Oto powiedzial BÃ³g: "O Jezusie! Oto Ja powolam ciebie i wyniose ku Sobie, oczyszczajac cie od tych, ktÃ³rzy nie uwierzyli; i umieszcze tych, ktÃ³rzy poszli za toba, ponad niewiernymi - az do Dnia Zmartwychwstania. Nastepnie do Mnie powrÃ³cicie i wtedy rozstrzygne miedzy wami, w czym sie rÃ³zniliscie.

56. Tych, ktÃ³rzy nie uwierzyli, ukarze kara straszna na tym swiecie i w zyciu ostatecznym; i oni nie beda mieli pomocnikÃ³w."

57. A tym, ktÃ³rzy uwierzyli i ktÃ³rzy czynili dobre dziela, On da w pelni nalezna im nagrode. A BÃ³g nie kocha ludzi niesprawiedliwych!

58. Oto co tobie recytujemy ze znakÃ³w i madrego napomnienia.

59. Zaprawde, Jezus jest u Boga jak Adam:* On stworzyl go z prochu, a nastepnie powiedzial do niego: "Badz!" - i on jest.

60. Prawda pochodzi od twego Pana, nie badz wiec z liczby watpiacych!

61. A kto sie bedzie z toba sprzeczal w jej przedmiocie po tym, jak otrzymales wiedze, to powiedz: PozwÃ³lcie! " Wezwijmy naszych synÃ³w i waszych synÃ³w, nasze kobiety i wasze kobiety, nas samych i was samych, potem bedziemy sie pokornie modlic

i wzywac przeklenstwa Boga na klamcÃ³w!"

62. Zaprawde, to jest opowiadanie prawdziwe! I nie ma boga, jak tylko BÃ³g! I, zaprawde, BÃ³g jest Potezny, Madry!

63. Jesli oni sie odwrÃ³ca, to BÃ³g przeciez zna doskonale tych, ktÃ³rzy szerza zgorszenie!

64. Powiedz: "O ludu Ksiegi! Dochodzcie do slowa jednakowego dla was i dla nas: abysmy nie czcili nikogo innego, jak tylko Boga, abysmy nie dodawali Jemu niczego za wspÃ³ltowarzyszy i aby jedni z nas nie brali sobie innych ' jako panÃ³w, poza Bogiem." A jesli oni sie odwrÃ³ca, to powiedzcie: "Badzcie swiadkami, ze my jestesmy calkowicie poddani!"

65. O ludu Ksiegii Dlaczego dyskutujecie w sprawie Abrahama? Przeciez Tora i Ewangelia zostaly zeslane po nim. Czyz nie macie rozumu?

66. Oto jacy jestescie: dyskutujecie nad tym, o czym macie wiedze; ale dlaczego dyskutujecie nad tym, o czym nie macie zadnej wiedzy? BÃ³g wie, a wy nie wiecie!

67. Abraham nie byl zydem ani chrzescijaninem, lecz byl szczerze wierzacym hanifem, calkowicie poddanym, i nie byl on z liczby balwochwalcÃ³w.

68. Zaprawde, ludzie najblizsi Abrahamowi to z pewnoscia ci, ktÃ³rzy poszli za nim. i ten Prorok, i ci, ktÃ³rzy wierza. BÃ³g jest opiekunem ludzi wierzacych.

69. Pewna grupa sposrÃ³d ludu Ksiegi chcialaby sprowadzic was z drogi; lecz oni sprowadzaja z drogi tylko samych siebie i nie sa tego swiadomi.

70. O ludu Ksiegi! Dlaczego nie wierzycie w znaki Boga, skoro jestescie swiadkami?

71. O ludu Ksiegii Dlaczego ubieracie prawde w falsz i zaslaniacie prawde, a przeciez wy wiecie?

72. I powiedziala pewna grupa sposrÃ³d ludu Ksiegi: "Wierzcie na poczatku dnia w to, co zostalo zeslane tym, ktÃ³rzy uwierzyli, a wyrzeknijcie sie wiary na jego koncu;

73. I nie wierzcie nikomu innemu jak tylko temu, kto poszedl za wasza religia!" Powiedz: "Zaprawde, droga prosta - droga Boga - jest taka, zeby kazdemu bylo dane to, co wam dano, w przeciwnym razie bowiem oni beda sie sprzeczac z wami przed waszym Panem." Powiedz: "Zaprawde, laska jest w reku Boga! On daje ja, komu chce. BÃ³g jest wszechobejmujacy, wszechwiedzacy!*

74. On obdarza szczegÃ³lnie Swoim milosierdziem tego, kogo chce. BÃ³g jest wladca laski ogromnej!"

75. WsrÃ³d ludu Ksiegi sa tacy, ktÃ³rzy, jesli zawierzysz im kintar,* , to oni go tobie oddadza; i wsrÃ³d nich sa tacy, I ktÃ³rzy jesli im zawierzysz dinara, to oni go tobie nie oddadza, jesli nie bedziesz ciagle stal nad nimi. Jest tak, poniewaz oni mÃ³wia: "Nie mamy zadnego obowiazku wzgledem ludzi nieswiadomych. "* 8I Oni mÃ³wia przeciw Bogu klamstwo, a przeciez oni wiedza.

76. Tak! Ten, kto wiernie wypelnia swoje przymierze i jest bogobojny... przeciez BÃ³g kocha bogobojnych!

77. Zaprawde, ci, ktÃ³rzy handluja, za niska cene, przymierzem Boga i swoimi przysiegami, nie beda mieli udzialu w zyciu ostatecznym i nie przemÃ³wi do nich BÃ³g ani nie spojrzy na nich w Dniu Zmartwychwstania, i nie oczysci ich. Czeka ich kara bolesna!

78. A wsrÃ³d nich sa tacy, ktÃ³rzy wypaczaja Ksiege swoja mowa,* 8' tak abyscie uwazali, ze to nalezy do Ksiegi, a to przeciez nie nalezy do Ksiegi. Oni mÃ³wia: "To pochodzi od Boga" - a przeciez to nie pochodzi od Boga. I mÃ³wia przeciw Bogu klamstwo, wiedzac o tym.

79. Nie godzi sie czlowiekowi, ktÃ³remu BÃ³g dal Ksiege, madrosc i proroctwo, mÃ³wic potem do ludzi: "Badzcie moimi slugami, poza Bogiem!"* byc moze, oni powrÃ³ca!* Raczej: "Badzcie mistrzami,* poniewaz wy stale nauczacie Ksiegi i poniewaz ja stale studiujecie!"

80. On nie rozkazuje wam, abyscie sobie brali aniolÃ³w i prorokÃ³w za panÃ³w. Czyz On nakazuje wam niewiare, po tym, jak staliscie sie calkowicie poddani?

81. Oto BÃ³g zawarl przymierze z prorokami: "Oto co dalem wam z Ksiegi i madrosci! Nastepnie przyjdzie do was Poslaniec, potwierdzajacy prawdziwosc tego, co posiadacie. Wy jemu uwierzycie i bedziecie mu z pewnoscia pomagac!". On powiedzial: "Czy

wy zgadzacie sie i przyjmujecie pod tym warunkiem MÃ³j ciezar?" Oni powiedzieli: "Zgadzamy sie!" On powiedzial: "Dajcie wiec swiadectwo, a ja bede z wami posrÃ³d swiadkÃ³w."

82. A ktÃ³rzy sie potem odwrÃ³ca, sa ludzmi zepsutymi.

83. Czyz oni poszukuja innej religii niz religia Boga? A przeciez Jemu poddaje sie calkowicie ten, kto jest w niebiosach, i ten, kto jest na ziemi, dobrowolnie i wbrew woli, i do Niego wy bedziecie sprowadzeni.

84. Powiedz: "Wierzymy w Boga i w to, co nam zeslal, i w to, co zostalo zeslane Abrahamowi i Isma`ilowi , Izaakowi i Jakubowi, jak i plemionom; i w to, co zostalo dane Mojzeszowi, Jezusowi i prorokom - od ich Pana. My nie robimy rozrÃ³znienia miedzy zadnym z nich i jestesmy Jemu calkowicie poddani."

85. A od tego, kto poszukuje innej religii niz islam, nie bedzie ona przyjeta; i on w zyciu ostatecznym bedzie w liczbie tych, ktÃ³rzy poniesli strate.

86. Jakze mialby prowadzic BÃ³g droga prosta ludzi,* ktÃ³rzy odrzucili wiare, po tym, jak uwierzyli i zaswiadczyli, ze Poslaniec - to prawda, i po tym, jak przyszly do nich jasne dowody? BÃ³g nie prowadzi droga prosta ludzi niesprawiedliwych!

87. Dla nich zaplata bedzie: przeklenstwo Boga, aniolÃ³w i ludzi, wszystkich razem.

88. Beda tam wiecznie przebywac;* nie bedzie im zmniejszona kara ani tez nie bedzie im dana zwloka.

89. Z wyjatkiem tych, ktÃ³rzy potem sie nawrÃ³cili i czynili dobro. Zaprawde, BÃ³g jest przebaczajacy, litosciwy!

90. Od tych, ktÃ³rzy odrzucili wiare, po tym, jak uwierzyli, a nastepnie powiekszyli swoja niewiare, nawrÃ³cenie ich nie zostanie przyjete, i tacy sa zablakani.

91. Zaprawde, od tych, ktÃ³rzy nie uwierzyli i zmarli, bedac niewiernymi, nie zostanie przyjeta nawet ziemia pelna zlota, jesliby oni chcieli sie dzieki niej wykupic. Czeka ich kara bolesna i nie beda mieli pomocnikÃ³w.

92. Nigdy nie osiagniecie prawdziwej poboznosci, dopÃ³ki nie bedziecie rozdawac z tego, co kochacie. Cokolwiek rozdacie, BÃ³g wie o tym doskonale!

93. Wszelkie jedzenie bylo dozwolone synom Izraela z wyjatkiem tego, co Izrael sobie zakazal, zanim zostala zeslana Tora. Powiedz: "Przyniescie Tore i przeczytajcie ja, jesli jestescie prawdomÃ³wni!"

94. A ci, ktÃ³rzy wymyslaja przeciw Bogu klamstwo, sa niesprawiedliwi.

95. Powiedz: "BÃ³g mÃ³wi prawde i Postepujcie wiec za religia Abrahama, szczerze wierzacego hanifa, on przeciez nie byl z liczby balwochwalcÃ³w!" ,

96. Zaprawde, pierwszy Dom * ktÃ³ry zostal ustanowiony dla ludzi, to ten, ktÃ³ry jest w Bakka* - blogoslawiony, - droga prosta dla swiatÃ³w.

97. W nim sa znaki jasne - miejsce, gdzie stal Abraham * a kto wszedl do niego, byl bezpieczny. Na ludziach ciazy obowiazek wzgledem Boga - na tych, ktÃ³rzy maja ku temu srodki - odprawienia pielgrzymki do tego Domu. A kto nie wierzy... zaprawde, BÃ³g jest bogaty,* ponad swiatami!

98. Powiedz: "O ludu Ksiegi! Dlaczego nie wierzycie w znaki Boga? BÃ³g przeciez jest swiadkiem tego, co wy czytucie."

99. Powiedz: "O ludu Ksiegi! Dlaczego odsuwacie z drogi Boga tych, ktÃ³rzy uwierzyli, starajac sie ja wykrzywic, a przeciez jestescie swiadkami? Zaprawde, BÃ³g nie jest nieuwazny wobec tego, co czynicie!"

100. O wy, ktÃ³rzy wierzycie! Jesli bedziecie sluchac pewnej sekty sposrÃ³d tych, ktÃ³rzy otrzymali Ksiege, to oni was uczynia na nowo niewiernymi, choc przedtem juz uwierzyliscie.

101. Jakze mozecie nie wierzyc, . kiedy wam sie recytuje znaki Boga, i kiedy wsrÃ³d was jest Jego Poslaniec? A kto trzyma sie mocno Boga, ten jest prowadzony ku drodze prostej.

102. O wy, ktÃ³rzy wierzycie! BÃ³jcie sie Boga bojaznia Jemu nalezna, i nie umierajcie inaczej, jak tylko bedac calkowicie poddanymi!

103. I trzymajcie sie razem wezla Boga,* i nie rozdzielajcie sie! Wspominajcie dobroc Boga nad wami! Oto byliscie wrogami, a On uczynil przyjazn w waszych sercach i staliscie sie przez Jego dobroc bracmi! Byliscie na skraju przepasci ognia, a On was od niego wyratowal. W ten sposÃ³b BÃ³g wyjasnia wam Swoje znaki. Byc moze, wy pÃ³jdziecie droga prosta!

104. I niech powstanie sposrÃ³d was narÃ³d,* ktÃ³ry wzywa do dobra, nakazuje to, co jest uznane, i zakazuje tego, co jest naganne. Tacy beda szczesliwi!

105. Nie badzcie jak ci, ktÃ³rzy sie podzielili i ktÃ³rzy sie porÃ³znili, po tym, jak przyszly do nich jasne dowody! Tych czeka kara ogromna

106. w dniu, kiedy jedne twarze pojaznieja, a inne pociemnieja.* A jesli chodzi o tych, ktÃ³rych twarze pociemnialy: "Czy wy staliscie sie niewiernymi, choc przedtem uwierzyliscie? Zakosztujcie wiec kary za to, iz nie wierzyliscie!"

107. A jesli chodzi o tych, ktÃ³rych twarze pojasnialy, to oni beda w milosierdziu Boga; oni tam beda przebywac na wieki.

108. Takie sa znaki Boga, ktÃ³re tobie recytujemy z cala prawda. BÃ³g nie chce niesprawiedliwosci dla swiatÃ³w!

109. Do Boga nalezy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi! I do Boga zostana zwrÃ³cone wszystkie sprawy!

110. Wy jestescie najlepszym narodem, jaki zostal utworzony dla ludzi: wy nakazujecie to, co jest uznane, a zakazujecie tego, co jest naganne; i wierzycie w Boga. I A jesliby uwierzyl lud Ksiegi, to byloby dla niego lepiej. WsrÃ³d nich sa wierzacy, lecz wiekszosc z nich to ludzie szerzacy zepsucie.

111. Oni wam nie przyczynia szkody, oprÃ³cz niewielkiej przykrosci. A jesli beda was zwalczac, to odwrÃ³ca sie plecami; wtedy nie otrzymaja oni zadnej pomocy.

112. Udzialem ich bedzie ponizenie, gdziekolwiek by sie znajdowali, chyba ze beda mieli wiez z Bogiem i wiez z ludzmi.* Oni sciagneli na siebie gniew Boga i ubÃ³stwo bedzie ich udzialem. Tak sie stanie, poniewaz nie uwierzyli w znaki Boga i zabijali prorokÃ³w bez zadnego prawa; poniewaz sie zbuntowali i byli wystepnymi.

113. Oni nie sa jednakowi. WsrÃ³d ludu Ksiegi jest narÃ³d* stojacy mocno: oni recytuja znaki Boga czuwajac noca i wybijaja poklony.

114. Oni wierza w Boga i w Dzien Ostatni; oni nakazuja to, co uznane, a zakazuja tego, co jest naganne; oni przescigaja sie w czynieniu dobra, oni sa z liczby sprawiedliwych.

115. Cokolwiek uczynia dobrego, to im nie zostanie zaprzeczone. BÃ³g zna dobrze ludzi bogobojnych.

116. Zaprawde, tym, ktÃ³rzy nie uwierzyli,* nie pomoga nic przed Bogiem ich majatki i ich dzieci. Tacy beda mieszkancami ognia, w ktÃ³rym przebywac beda na wieki.

117. To, co oni rozdaja w zyciu tego swiata, jest podobne do wiatru lodowatego: porazil on zasiewy ludzi, ktÃ³rzy byli dla siebie niesprawiedliwi, i zniszczyl je. Nie BÃ³g wyrzadzil im niesprawiedliwosc, lecz oni sami wyrzadzili sobie niesprawiedliwosc.

118. O wy, ktÃ³rzy wierzycie! Nie bierzcie sobie bliskich przyjaciÃ³l spoza waszego grona; tacy nie omieszkaliby wam szkodzic; chcieliby, abyscie sie znalezli w utrapieniu. Zawisc zionie z ich ust, a to, co kryja ich piersi, jest jeszcze gorsze. Wyjasnilismy wam znaki, jesli jestescie rozumni!

119. Oto wy jestescie tymi, ktÃ³rzy ich kochaja, lecz oni was nie kochaja. Wy wierzycie w Ksiege w calosci, oni zas, kiedy was spotkaja, mÃ³wia: "My wierzymy!", a kiedy znajduja sie na osobnosci, to gryza sobie palce ze zlosci na was. Powiedz: "Umierajcie w waszej zlosci! Zaprawde, BÃ³g wie dobrze, co znajduje sie w waszych piersiach!"

120. Jesli spotka was cos dobrego, to oni sie martwia; a jesli dosiegnie was cos zlego, to oni sie tym ciesza. Ale jesli bedziecie cierpliwi i bogobojni, to wcale wam nie zaszkodzi ich podstep. Zaprawde, BÃ³g ogarnia to, co oni czynia!

121. I oto ty uszedles rankiem od twojej rodziny, ustawiajac wiernych w szeregi do walki.* BÃ³g jest slyszacy, wszechwiedzacy!

122. Oto dwa wasze oddzialy byly bliskie zalamania, lecz BÃ³g byl ich opiekunem.* Niech zaufaja Bogu wierzacy!

123. BÃ³g juz dopomÃ³gl wam pod Badr, kiedy byliscie ponizeni. BÃ³jcie sie wiec Boga! Byc moze, wy bedziecie wdzieczni!

124. Oto mÃ³wiles do wiernych: "Czyz wam to nie wystarczy, ze pomaga wam wasz Pan trzema tysiacami zeslanych aniolÃ³w?"

125. Tak! Jeali bedziecie cierpliwi i bogobojni i jesli oni zaatakuja was niespodziewanie, to dopomoze wam wasz Pan piecioma tysiacami aniolÃ³w, wyrÃ³znionymi.

126. I BÃ³g uczynil to dla was radosna wiescia, aby przez nia uspokoily sie wasze serca - pomoc pochodzi tylko od Boga, Poteznego, Madrego -

127. i azeby odciac czesc tych, ktÃ³rzy nie uwierzyli, albo zlamac ich tak, azeby sie wycofali, zawiedzeni.

128. Ty nie masz nic do czynienia w tej sprawie, czy On sie zwrÃ³ci ku nim, czy On ich ukarze. Oni przeciez sa niesprawiedliwi!

129. Do Boga nalezy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. On przebacza, komu chce, i On karze, kogo chce. BÃ³g jest przebaczajacy, litoaciwy!

130. O wy, ktÃ³rzy wierzycie! Nie zdzierajcie lichwy podwÃ³jnie podwojonej i I bÃ³jcie sie Boga! Byc moze, wy bedziecie szczesliwi!

131. I bÃ³jcie sie ognia, ktÃ³ry zostal przygotowany dla niewiernych!

132. Sluchajcie Boga i Poslanca! Byc moze, doznacie milosierdzia!

133. I na wyscigi spieszcie ku przebaczeniu od waszego Pana i ku Ogrodowi - ktÃ³rego rozleglosc jest jak niebiosa i ziemia - przygotowanemu dla ludzi bogobojnych;

134. dla tych, ktÃ³rzy rozdaja, i w radoaci, i w utrapieniu; dla tych, ktÃ³rzy powstrzymuja gniew i przebaczaja ludziom; - a BÃ³g kocha ludzi czyniacych dobro -

135. dla tych, ktÃ³rzy choc popelnili czyn bezecny albo byli niesprawiedliwi wzgledem samych siebie, wspominaja Boga i prosza Go o przebaczenie za swoje grzechy - a ktÃ³z przebacza grzechy oprÃ³cz Boga? - i nie trwaja uporczywie przy tym, co czynili, bo przeciez oni wiedza.

136. Dla tych zaplata bedzie: przebaczenie od ich Pana i Ogrody, gdzie w dole plyna strumyki; oni tam beda przebywac na wieki. Jakze wspaniala to zaplata dla dzialajacych!

137. Juz przed wami rÃ³zne byly drogi postepowania.* Wedrujcie wiec po ziemi i patrzcie, jaki byl ostateczny koniec tych, ktÃ³rzy oskarzali o klamstwo!

138. To jest wyjasnienie dla ludzi, droga prosta i napomnienie dla bogobojnych.

139. I nie slabnijcie, i nie smuccie sie; wy bedziecie gÃ³ra, jesli jestescie wierzacymi!

140. Jesli boli was jakas rana,* to podobna rana boli innych ludzi. Takie dni zmieniamy kolejno wsrÃ³d ludzi,* zeby BÃ³g poznal tych, ktÃ³rzy wierza, i wzial sposrÃ³d was swiadkÃ³w* - a BÃ³g nie kocha ludzi niesprawiedliwych -

141. i aby oczyscil tych, ktÃ³rzy wierza, i unicestwil niewiernych.

142. Czy, sadzicie, ze wejdziecie do Ogrodu, zanim jeszcze BÃ³g uzna tych sposrÃ³d was, ktÃ³rzy sie zmagali w walce i pozna tych, ktÃ³rzy sa wytrwali?

143. Wy zyczyliscie sobie smierci, zanim ja spotkaliscie. Teraz juz ja ujrzeliscie i bedziecie na nia patrzec.

144. Muhammad jest tylko Poslancem. Poslancy przemineli juz przed nim. Czy jesli on umrze lub zostanie zabity, wy obrÃ³cicie sie na pietach? A kto obraca sie na pietach, nie zaszkodzi w niczym Bogu, lecz BÃ³g zaplaci tym, ktÃ³rzy sa wdzieczni.*

145. I zadna dusza nie moze umrzec inaczej, jak za zezwoleniem Boga, wedlug zapisu ustanawiajacego termin. A kto pragnie nagrody tego swiata, to My mu ja damy; a kto pragnie nagrody zycia ostatecznego, to My ja tez damy. My niebawem zaplacimy tym, ktÃ³rzy sa wdzieczni.

146. A iluz prorokÃ³w walczylo majac za soba liczne tysiace?! Oni nie oslabli od tego, co ich dosieglo na drodze Boga, nie oslabli i nie poddali sie. A BÃ³g kocha ludzi wytrwalych.

147. Jedyne ich slowa byly: "Panie nasz! Przebacz nam nasze grzechy i wystepnosc naszego zachowania! Utwierdz nasze stopy i

udziel nam pomocy przeciw ludowi niewiernemu!"

148. BÃ³g dal im nagrode tego swiata oraz piekna nagrode zycia ostatecznego. BÃ³g kocha ludzi czyniacych dobro!

149. O wy, ktÃ³rzy wierzycie! Jesli bedziecie sluchac tych, ktÃ³rzy nie uwierzyli, to oni sprawia, ze obrÃ³cicie sie na pietach, i wtedy powrÃ³cicie jako stratni.

150. Alez nie! BÃ³g jest waszym Panem i On jest najlepszym z pomocnikÃ³w!

151. My wrzucimy w serca tych, ktÃ³rzy nie uwierzyli, przerazenie za to, iz oni dodawali Bogu jako wspÃ³ltowarzyszy* to, czemu On nie zeslal zadnej wladzy. Ich miejscem schronienia bedzie ogien. A jakze zle to miejsce pobytu dla niesprawiedliwych!

152. I uczynil dla was BÃ³g prawdziwa Swoja obietnice, kiedy zniszczyliscie ich - za Jego zezwoleniem. A kiedyscie sie zalamali* i zaczeliscie sie wzajemnie sprzeczac, i podniesliscie bunt - a On przeciez pokazal wam to, co kochacie - wsrÃ³d was ujawnili sie tacy, ktÃ³rzy pragneli tego swiata,* i wsrÃ³d was byli tacy, ktÃ³rzy pragneli zycia ostatecznego. Potem On odwrÃ³cil was od nich, aby was doswiadczyc. I On wam przebaczyl, BÃ³g przeciez jest wladca laski dla tych, ktÃ³rzy wierza!

153. Oto kiedy wycofywaliscie sie na gÃ³re* nie baczac na nikogo, a Poslaniec wzywal was na tylach, wÃ³wczas On zsylal wam troske za troska, abyscie sie nie martwili, ani z powodu tego, co was minelo, ani z powodu tego, co was dosieglo. BÃ³g jest dobrze swiadomy tego, co czynicie!

154. Potem zeslal na was, po tym utrapieniu, bezpieczenstwo - sen, ktÃ³ry objal jedna czesc sposrÃ³d was. Druga czesc zaniepokoila sie o siebie, pomyslala o Bogu cos niezgodnego z prawda, tak jak w epoce poganstwa. Oni mÃ³wili: "Czy mozemy miec jakis udzial w tej sprawie?" Powiedz: "Zaprawde, cala sprawa nalezy do Boga!" Oni ukrywaja w swoich duszach to, czego tobie nie ukazuja. Oni mÃ³wia: "Jeslibysmy mieli jakikolwiek udzial w tej sprawie, to nie bylibysmy tutaj zabijani." Powiedz: "Jeslibyscie nawet pozostali w swoich domach, to ci, ktÃ³rym pisane bylo zginac, pojawiliby sie na swoich miejscach odpoczynku - aby przez to doswiadczyl BÃ³g to, co jest w ich piersiach, i aby wyprÃ³bowal to, co jest w waszych sercach." BÃ³g zna dobrze to, co sie znajduje w piersiach!

155. Zaprawde, jesli sa posrÃ³d was tacy, ktÃ³rzy sie odwrÃ³cili tego dnia, kiedy sie spotkaly dwa szyki, to tylko szatan winien byl ich potknieciu, z powodu tego, co oni dokonali. BÃ³g im juz przebaczyl, przeciez BÃ³g jest przebaczajacy, poblazliwy!

156. O wy, ktÃ³rzy wierzycie! Nie badzcie, jak ci, ktÃ³rzy nie uwierzyli i mÃ³wili o swoich braciach, kiedy oni wyruszyli w droge po ziemi albo kiedy walczyli na wojnie: "Gdyby byli przy nas, to nie umarliby i nie zostaliby zabici..." Niech BÃ³g uczyni to strapieniem w ich sercach. BÃ³g daje zycie i powoduje smierc. BÃ³g widzi jasno to, co czynicie!

157. Z pewnoscia, jesli zostaniecie zabici na drodze Boga albo jesli umrzecie... - to przeciez przebaczenie od Boga i milosierdzie lepsze jest od tego, co oni gromadza!

158. I na pewno, jesli pomrzecie albo jesli zostaniecie zabici, to ku Bogu zostaniecie zebrani!

159. I przez milosierdzie od Boga ty stales sie dla nich lagodny. Gdybys byl surowy i twardego serca, to oni odeszliby od ciebie. Wiec przebacz im i pros Boga o przebaczenie dla nich; zasiegaj ich rady w kazdej sprawie! A kiedy powezmiesz decyzje, to zaufaj Bogu! Zaprawde, BÃ³g kocha tych, ktÃ³rzy ufaja!*

160. Jesli pomoze wam BÃ³g, to nie bedzie zwyciezcy nad wami! A jesli On was pozostawi bez pomocy, to ktÃ³z wam pomoze prÃ³cz Niego?! Niech wiec wierzacy zaufaja Bogu!

161. I nie godzi sie Prorokowi oszukiwac.* Ten, kto oszukuje, przyjdzie ze swoim oszustwem w Dniu Zmartwychwstania. Wtedy zostanie zaplacone w pelni kazdej duszy to, czego dokonala; nikt nie dozna niesprawiedliwosci.

162. Czy ten, kto postepuje za upodobaniem Boga, jest podobny do tego, kto sciagnal gniew Boga? Jego miejscem schronienia bedzie Gehenna. A jakze to zle miejsce przybycia!

163. Oni beda ustawieni wedlug stopni przed Bogiem, a BÃ³g widzi jasno to, co oni czynia.

164. BÃ³g okazal dobroc wierzacym, kiedy poslal wsrÃ³d nich poslanca, sposrÃ³d nich samych, ktÃ³ry recytuje im Jego znaki, ktÃ³ry oczyszcza ich,* ktÃ³ry uczy ich Ksiegi i madrosci, chociaz oni byli przedtem z pewnoscia w bledzie oczywistym.

165. Czyz kiedy dosieglo was nieszczescie - chociaz wy zadaliscie podwÃ³jne nieszczescie * nie powiedzieliscie: "Skadze to?"

Powiedz: "To jest od was samych!"* Zaprawde, BÃ³g jest nad kazda rzecza wszechwladny!

166. To, co dosieglo was tego dnia, kiedy spotkaly sie oba oddzialy, stalo sie za zezwoleniem Boga, aby On mÃ³gl poznac wierzacych

167. i aby mÃ³gl poznac obludnikÃ³w. Powiedziano im: "Przybywajcie! Walczcie na drodze Boga!" Albo: "Broncie sie!" Oni powiedzieli: "Jeslibysmy umieli walczyc, to z pewnoscia poszlibysmy za wami." Oni tego dnia blizsi byli niewiary anizeli wiary. Oni mÃ³wia swoimi ustami to, czego nie ma w ich sercach. BÃ³g wie najlepiej, co oni ukrywaja!

168. Ci, ktÃ³rzy powiedzieli o swoich braciach: - a sami siedzieli w domu - "Gdyby nas posluchali, to nie zostaliby zabici." Powiedz: "Odsuncie smierc od was samych, jesli jestescie prawdomÃ³wni!"

169. I nie uwazaj tych, ktÃ³rzy zostali zabici na drodze Boga, za umarlych. Przeciwnie, oni sa zyjacy!* Oni u swojego Pana otrzymuja zaopatrzenie,

170. radujac sie tym, co dal im BÃ³g ze Swojej laski. I oni raduja sie na mysl o tych, ktÃ³rzy sie jeszcze z nimi nie polaczyli i pozostali w tyle, poniewaz oni nie doznaja zadnego strachu i nie beda zasmuceni.

171. Oni sie raduja blogoslawienstwem i laska od Boga, i tym, ze BÃ³g nie gubi nagrody wierzacych.

172. Ci, ktÃ³rzy odpowiedzieli Bogu i Poslancowi, kiedy dosiegla ich rana; ci sposrÃ³d nich, ktÃ³rzy czynili dobro i ktÃ³rzy byli bogobojni - otrzymaja nagrode ogromna!

173. NiektÃ³rym mÃ³wiono: "Oto ludzie zebrali sie przeciwko wam, bÃ³jcie sie ich!"; lecz to pomnozylo tylko ich wiare i oni powiedzieli: "Wystarczy nam BÃ³g! Jakze to wspanialy poreczyciel!"

174. I oni powrÃ³cili z dobrocia i laska od Boga, i nie dotknelo ich zadne zlo. Oni postapili zgodnie z upodobaniem Boga, a BÃ³g jest wladca laski ogromnej.

175. To tylko szatan budzi strach* przez swoich poplecznikÃ³w. Lecz nie bÃ³jcie sie ich, bÃ³jcie sie Mnie, jesli jestescie wierzacymi!

176. Niech cie nie zasmucaja tacy, ktÃ³rzy sie wyprzedzaja w niewiernosci! Zaprawde, oni w niczym nie zaszkodza Bogu! BÃ³g nie zechce przygotowac im udzialu w zyciu ostatecznym. Ich kara bedzie ogromna.

177. Zaprawde, ci, ktÃ³rzy kupili niewiare za wiare, nie zaszkodza w niczym Bogu! Ich kara bedzie bolesna.

178. I niech nie sadza ci, ktÃ³rzy nie uwierzyli, ze zwloka, jaka My im dajemy, bedzie dla nich dobrem. My dajemy im zwloke tylko po to, by oni pomnozyli grzech. Dla nich kara bedzie ponizajaca.

179. BÃ³g pozostawi wiernych w sytuacji, w jakiej sie znajdujecie, jedynie do czasu, az On rozrÃ³zni zlego od dobrego. BÃ³g nie da wam poznac tego, co skryte; lecz BÃ³g wybiera sposrÃ³d Swoich poslancÃ³w, kogo chce. Wierzcie wiec w Boga i w Jego poslancÃ³w! A jesli uwierzycie i bedziecie bogobojni, to otrzymacie nagrode ogromna.

180. I niech nie sadza ci, ktÃ³rzy skapia z tego, co dal im BÃ³g ze Swojej laski, ze to jest lepsze dla nich. Przeciwnie, to jest gorsze dla nich. W Dniu Zmartwychwstania beda oni nosic na szyi obroze z tego, czego skapili. Do Boga nalezy dziedzictwo niebios i ziemi! A BÃ³g jest w pelni swiadomy tego, co czynicie!

181. BÃ³g uslyszal slowa tych,* ktÃ³rzy powiedzieli: "Zaprawde, BÃ³g jest biedny,* a my jestesmy bogaci!" My zapiszemy to, co oni mÃ³wili, i to, ze oni zabijali prorokÃ³w bez zadnego prawa, i powiemy: "Zakosztujcie kary ognia palacego!"

182. Tak bedzie za to, co przygotowaly wasze rece, poniewaz BÃ³g nie jest niesprawiedliwy wzgledem swoich slug.

183. Tym, ktÃ³rzy powiedzieli: "Zaprawde, BÃ³g zobowiazal nas, abysmy nie wierzyli poslancowi, dopÃ³ki on nie przyjdzie z ofiara, ktÃ³ra pozre ogien" * powiedz: "Juz przychodzili do was poslancy przede mna, z jasnymi dowodami i z tym, o czym wy mÃ³wicie. Dlaczego ich zabiliscie, jesli jestescie prawdomÃ³wni?"

184. Jesli oni ciebie uwazaja za klamce, to przeciez byli juz uznani za klamcÃ³w poslancy przed toba; oni przyszli z jasnymi dowodami, z Psalmami i Ksiega dajaca swiatlo.

185. Kazda dusza zakosztuje smierci i w Dniu Zmartwychwstania zostana wam w pelni dane nagrody. A ten, kto zostanie odsuniety od ognia i wprowadzony do Ogrodu, ten osiagnal szczescie. Bo zycie tego swiata, to tylko zludne uzywanie.

186. Wy z pewnoscia bedziecie doswiadczani w waszych dobrach i w was samych; i uslyszycie od tych, ktÃ³rym zostala dana Ksiega przed wami, i od balwochwalcÃ³w - wiele zlego. A jesli bedziecie cierpliwi i jesli bedziecie bogobojni, to okazecie prawdziwe zdecydowanie.

187. Oto BÃ³g zawarl przymierze z tymi, ktÃ³rym zostala dana Ksiega: "Wy bedziecie ja wyjasniac ludziom i nie bedziecie jej ukrywac." Lecz oni wyrzucili to za swoje plecy, i przehandlowali za niska cene. Jakze zle jest to, co oni kupuja!

188. Nie uwazaj, ze ci, ktÃ³rzy sie ciesza z tego, czego dokonali, i lubia, aby ich chwalono za to, czego nie uczynili - nie uwazaj, iz oni sa zabezpieczeni przed kara. Dla nich kara bedzie bolesna!

189. Do Boga nalezy krÃ³lestwo niebios i ziemi! BÃ³g jest nad kazda rzecza wszechwladny!

190. Zaprawde, w stworzeniu niebios i ziemi i w kolejnej zmianie nocy i dnia sa znaki dla tych, ktÃ³rzy posiadaja rozum,

191. dla tych, ktÃ³rzy wspominaja Boga, stojac, siedzac i lezac,* dla tych, ktÃ³rzy rozmyslaja nad stworzeniem niebios i ziemi: Panie nasz! " Nie stworzyles tego nadaremnie. Niech Ci bedzie chwala! Uchron nas od kary ognia i

192. panie nasz! Zaprawde, kogo Ty wprowadzisz do ognia, tego okryles hanba. Dla ludzi niesprawiedliwych nie bedzie pomocnikÃ³w!

193. panie nasz! My slyszelismy wzywajacego, ktÃ³ry wzywal do wiary: TWierzcie w waszego Pana!t - i uwierzylismy. Panie nasz! Przebacz nam nasze grzechy i odpusc nam nasze zle czyny! Powolaj nas razem z poboznymi!

194. panie nasz! Daj nam to, co nam obiecales za posrednictwem Twoich poslancÃ³w, i nie zawstydzaj nas w Dniu Zmartwychwstania. Ty przeciez nie lamiesz obietnicy!"

195. I wysluchal ich Pan: "Ja nie pozwole zginac zadnemu uczynkowi tego sposrÃ³d was, ktÃ³ry czyni dobro, czy bedzie to mezczyzna, czy kobieta. Jestescie zalezni jedni od drugich. A tym, ktÃ³rzy wywedrowali razem, i tym, ktÃ³rzy zostali wypedzeni ze swoich domostw, i tym, ktÃ³rzy walczyli i zostali zabici - My, z pewnoscia, odpuscimy ich zle czyny, i wprowadzimy ich do OgrodÃ³w, gdzie w dole plyna strumyki: to jest nagroda pochodzaca od Boga!" A u Boga jest piekna nagroda!

196. I niech nie zwiedzie ciebie niespokojna ruchliwosc niewiernych w tym kraju.

197. To jest tylko krÃ³tkie uzywanie. Potem ich miejscem schronienia bedzie Gehenna! A jakze to zle miejsce odpoczynku!

198. Lecz tych, ktÃ³rzy sie boja swego Pana, czekaja Ogrody, gdzie w dole plyna strumyki; beda oni tam przebywac na wieki. To jest goscina od Boga. A to, co jest u Boga, jest lepsze dla ludzi poboznych.

199. Zaprawde, wsrÃ³d ludu Ksiegi sa tacy, ktÃ³rzy wierza w Boga i w to, co wam zostalo zeslane, i w to, co im zostalo zeslane, korzac sie przed Bogiem; i oni nie sprzedaja znakÃ³w Boga za mala cene! Oni otrzymaja nagrode u swego Pana. Zaprawde, BÃ³g jest szybki w rachunku!

200. O wy, ktÃ³rzy wierzycie! Badzcie cierpliwi i wspÃ³lzawodniczcie w cierpliwosci! Badzcie wytrwali i bÃ³jcie sie Boga! Byc moze, bedziecie szczesliwi!